

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devote.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Dimensiones illæ ad Christi crucem variè applicatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

licatus prætulisse. Nam si is in sua Porticu ambulans, hoc est solo Stoica moralisq; Philosophia ductu, in rebus tristibus arque acerbis vidit inesse quiddam, quo eas præ ceteris optandas fibiq; adamandas diceret, si rerum istarum exteriorum alias alijs præstare existimatet: quo nos animi sensu circa res istas, earumve delectum, esse convenit, qui divinorem profitemur Philosophiam, & illa in Crucifixi schola recepta axiomata, tollendam crucem, odio habendam animam suam, paupertatem opibus beatiorum esse, luctum, gaudium, aspera mollibus, acerba suavibus anteponenda, non ut paradoxum aut abstrusum quiddam in ea disciplina accipimus, sed aperte diserteq; proposita in omni pene vangelij pagina legimus?

CAPUT XIII.

Amatorem Christi juvat interdum, latitudinem & longitudinem, sublimitatem & profundum crucis investigare.

§. I.

Dimensiones ille ad Christi crucem varie applicate.

Egregius Christi crucifixi prædictor Paulus, ad Ephesios scribens, hoc illis à Deo precatur inter cetera: *Ephes. 3.* *Uit possit, inquit, comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo & longitudo, & sublimitas, & profundum, &c. Quibus verbis S. Augustinus & plures alii putant Apostolum respexisse ad dimensiones crucis Christi, in quibus varia latent mysteria, nostrâ consideratione dignissima; quibus eruendis, potes te hoc pacto, suavi atque utili meditatione exercere. Primò igitur: considera, quæ & quanta si-*

lati-

latitudo Crucis Christi. Quod si ad cruciatus quos ipse passus est, retuleris: invenies crucem ejus fuisse latissimam, cùm omnia poenarum ac dolorum genera comprehendat, quæ etiam ipse pertulerit, in membris omnibus sui corporis, omnibusq; animæ facultatibus, idq; ab omni hominum genere, atq; adeo ab ipso Dño Patre suo percussus & derelictus.

Si autem ad eas virtutes, quæ crucem illam mysticâ ratione constituant; secundum Augustinum, latitudo crucis Christi est charitas: quæ utique in eo fuit Latissima, ut quæ ad omnes prorsus homines, omniq; tempora ac loca se extenderit. Pro omnibus enim mortuus est Christus; præteritis, præsentibus, futuris; Judæis, Græcis & barbaris; pro quibus etiam, si ita esset necessitas, libens atrociora sustinuerit supplicia, neque semel duntaxat, sed sèpiùs, quâ erat cordis latitudine; pro ijsdem immolatus fuisset.

Secundò: metire longitudinem crucis Christi: quæ quidem per omnem ipsius vitam protensa est; quando & ab ipso conceptus sui punto, usque ad mortem, semper si non re ipsâ, a mente tamen & affectu crucifixus fuit; nolens vel ad momentum de illa cruce sua spirituali descendere, aut ab arctissimo ejus amplexu separari; ut paulò post magis declarabitur. Quin & illud hic addere possumus: Christo etiam ad vitam immortalem abeunte, adhuc protendi & adimpleri passiones ejus; eōq; illum membrorum suorum afflictiones, suas quodammodo facere; ut quando id per se non potest, in suis certâ ratione ad finem usque mundi patiatur: de quo item alias fortassis erit specialis dicendi locus. Ergo crucis longitudo, perseverantia est in sufferendis adversis, de qua breviter S. Augustinus:

Si vis habere crucis longitudinem, habeto perseverandi longe- Serm. 7. cit. nimitatem.

Tertiò: Suspice crucis Christi sublimitatem; quæ indicat excelsos illos fines, ad quos Christi mors & passio, di-

vino

vino consilio relata & ordinata est; maximam nimurum, Dei gloriam, mortaliūmq; salutem. Quos etiam fines spectavit Christus in omni vita sua; professus, se tantum Patris sui gloriam querere, &, ut vitam aeternam habeamus, v.
serm. 7. cit. nisse. Quid enim est (inquit Augustinus) habere altitudinem, nisi cogitare DEUM, amare DEVVM, & gratis amare, ipsum DEVVM adjutorem, ipsum spectatorem, ipsum coronatorem, ipsum premij largitorem, postremo ipsum premium dare, non aliud ab ipso quam ipsum expectare. Et, ut idem Tract. 118. in alibi uno verbo: Altitudo significat supremum finem, quæ con-
fian.

Quarto: scrutare, si potes, profunditatem crucis Christi: hoc est, acerbitatem & gravitatem dolorum, & ignominiarum ejus, sive profundissimam ejus humilitatem & abjectionem. Etenim in passione sua Salvator in altissimam abyssum depresso fuit, abyssum nuditatis, abyssum doloris, abyssum ignominiae, abyssum derelictionis. Quam Serm. cit. & quam Augustinus hoc ad profunditatem judiciorum Dei ep. 120. retulit, quæ perscrutari nobis aut perverstigare fas non est; seu, quod eodem reddit, ad profunditatem gratiae Dei, quæ & nobis occulta est, & à qua tamen, velut radice, procedunt universa quæ recte facimus.

ser. de pass. Neque ab his multum abscedit illa S. Bernardi sententia, ita Christum precantis: Illam divinissimam crucem bumeris meis impone, cuius latitudo est charitas, cuius longitudo est aeternitas; cuius sublimitas est omnipotentia, cuius profundum est inscrutabilis sapientia.

serm. 7. cit. Hic vero exclamat S. Augustinus, nostram circa alias curiositatem, & circa haec ipsa incuriam, exigitans: Quid corde pergis, homo Christiane, per latitudinem terre, longitudinem temporum, altitudinem cali, profunditatem abyssi? Ipsum audi Apostolum dicentem tibi: Mibi autem abest gloria, nisi in Cruce Domini nostri JESU Christi. Et nos in illa glo- rit.

riemur. Ibi fortè inveniemus & latitudinem, & longitudinem, & altitudinem & profundum. Hic enim Apostoli verbis, crux quadammodo nobis ante oculos constituta est.

§. 2.

Nostram etiam crux ipsis dimensionibus constare debere.

EX his autem primum est definire, quibus itidem dimensionibus crux nostra constare, aut quemadmodum componi & constitui debeat. Nam tametsi, ut monet Salvator, unicuique nostrum crux sua ferenda est; sua, inquam, velut unicuique propria, & in alijs, aliisq; diversa: id tamen duntaxat de ipsa crucis tanquam materia accipiendum; quasi cruces nostræ, sive inter se, sive cum Christi cruce comparatae, non eodem omnes, sed diverso ligni genere constent; dum alter moerore animi, alter corporis morbis affligitur, hujus honor & existimatio, istius fortunæ atteruntur; quem in sensum scitè pieq; dictabat S. Franciscus Salesius nolle se sibi crucis suæ ligna diligere, sed quacunque Deus, & quacunque ex materia, crux imponeret, promptè tollere, constanterq; perferrere.

At si formam ipsam dimensionesq; spectemus, omnis sanctæ crux nostra, quoctunque tandem è ligno constet, ipsi cruci Christi configurari & conformari debet: ut nempe eodem spiritu, quo crucem suam Christus tulit, nostram ferentes, ipsam quodammodo Christi crucem omnes feramus, eidemq; cum illo cruci figuram, fieriq; in nobis, quod de se ajebat Apostolus: *Christo confixus sum cruci: quod e- quidem ille non ita diceret, nisi in ipsa Salvatoris cruce se simul cum illo suffixum esse sentire.*

Quibus igitur mensuris, seu virtutum perfectarum officijs, constitutæ spiritualis crux Christi, ijsdem & nostra instruenda & coagmentanda est. Ut nimis quidquid acerbita-